

[Ole Henriksen]

ved store afskedigelser siger, at de, der er over 60 år, skal behandles helt anderledes, fordi der eksisterer en efterlønsordning. Det forudsætter altså, at man har en efterlønsordning, men ministeren har jo bebudet, at den kommer.

Kaj Hansen (DKP):

Det forslag, vi her behandler, er på mange måder ganske interessant. Her finder vi et godt eksempel på det, som man kalder statsmonopol kapitalisme, på den måde, at det er staten, der skal lægge ryg til, men det er monopolerne, der skal dirigere og tage overskuddet og profitten, når det går godt.

Jeg ved godt, at mange i denne sal ved, hvad det er for en aktionærgruppe, som står bag Stålvalseværket, men jeg vil alligevel til-lade mig at læse det op, for jeg synes, det skal være kendt af hele offentligheden. Der er først A. P. Møller, som har aktier for 34,7 mill. kr. og er hovedaktionær. Derefter er der Lauritzen-gruppen, der har for 16,6 mill. kr. Så er der de tre store hovedbanker, der har for 15,3 mill. kr. Så er der Arbejdsgiverforeningen, som har for 14,3 mill. kr. Så er der ØK-gruppen med for 8,7 mill. kr. og De Forenede Bryggerier med for 4 mill. kr. Og så er der øvrige aktionærer, der har for 7,5 mill. kr., og så har Nationalbanken for 6,9 mill. kr.

Hvad er nu den store fidus for disse store foretagender? Det er, at staten skal gå ind med en kapital på 108 mill. kr., og samtidig skal den garantere for lån på godt 200 mill. kr. Og nu kan man jo godt se, hvad fidusen er, ikke? Hvis det går galt, så har staten sat over 300 mill. kr. til, tre gange så meget som den har indskudt i aktiekapital. Og hvis det går godt, hvad sker der så? Ja, så er det jo ikke vanskeligt for de selskaber, det her drejer sig om, hurtigt at stikke staten de 108 mill. kr. tilbage, og så kan de i øvrigt høste profitterne fremover. Det kan vel ikke være rigtigt, at folketing og regering skal gå med på et sådant forslag.

Jeg vil også gerne sige, at socialdemokratiet jo har nogle tanker om ØD. Jeg synes, at de tanker i alt for høj grad går i retning af, at det er arbejderne, der i realiteten ud af deres løn skal opspare nogle penge i virksomhederne, uden at arbejderne i øvrigt får nogen indflydelse, for man har jo fuldstæn-

digt sikret sig, at det ikke går sådan, at det er arbejderne, som får majoriteten af aktiekapitalen.

Nu har vi et eksempel her, hvor socialdemokratiet bare i et snuptag kan få aktiemajoriteten i Stålvalseværket. Det burde da lige være mad for Mons for socialdemokraterne og så vise, at på den måde kan det også gøres, og så kan det gøres med fornuft. Så har staten aktiemajoriteten, og så har den den afgørende indflydelse på Valseværkets videre drift.

Det er godt nok ikke sådan, at man har ansøgt om at få disse penge over bistandsloven, men i realiteten er det jo faktisk det samme. Vi kan ikke rigtig se, at de store selskaber, det her drejer sig om, har behov for denne fattighjælp.

Jeg synes også, at det er nødvendigt at drage en anden ting ind i billedet. Jeg står her med Land og Folk, der har en artikel om A. P. Møller, og det drejer sig om Lindøværftet:

»A. P. Møller-koncernen søger nu gennem pres at få Lindøværftets arbejdere til at bøje sig og indgå på forhandling om en langtidsaftale, hvis hensigt er at sætte overenskomstens bevægelige lønsystem ud af kraft på værftet. Enten går arbejderne ind på en sådan aftale, eller også vil værftet lukke, truer værftets direktør Quistgaard med.«

Det er jo sagen. Det er altså sådanne foretagender som A. P. Møller, der bruger – det kan jeg godt sige her fra folketingets talerstol – de mest beskidte midler til at prøve at trykke arbejderne og udnytte den store arbejdsløshed, vi har i dag. Og så skulle man præmiere dette foretagende ved at stikke 108 mill. kr. og en garanti på over 200 mill. kr. i det, uden at staten, uden at samfundet, uden at skatteyderne overhovedet får en krone igen. Det er klart, at det står kommunisterne ikke model til. Jeg tror faktisk ikke, der er ret mange arbejdere her i landet, der kan godtage, at staten gør det på den måde.

Det er også baggrunden for det underændringsforslag, vi har stillet. Ved at vedtage dette underændringsforslag redder man arbejdspladsen, men samtidig har staten sikret sig aktiemajoriteten, og dermed kan man give arbejderne på Stålvalseværket medbestemmelse og medindflydelse med hensyn til den videre drift. Det må være et over al måde godt forslag, og det må i særdeleshed væ-